

Indenrigsministerens Billigelse skal en af Forsikringsinspektøren valgt Læge være berettiget til under Tavsheds Pligt at foretage Prøver med Hensyn til Selskabets Antagelsesregler og navnlig undersøge Paa- lideligheden af de af de forsikrede afgivne Begæringer om Forsikring og af de af deres Læger afgivne Attester om deres Helbredstilstand. Jeg skal nu indrømme, at det er et meget vigtigt Punkt, at de Læge- erklæringer, der gives til Forsikringsselskaberne, ere solide, da man jo ud fra dem skal træffe sine Foranstaltninger. Der har dog heldigvis ikke vist sig nogen Ulempe her hjemme ved at lade de autoriserede Læger afgive saadanne Erklæringer. De have kunnet afgive Helbredsattester, som saa have været Genstand for Diskussion og nærmere Undersøgelse. Jeg maa dog i Anledning af det her foreliggende Spørgsmaal bemærke, at der ikke her i § 10 staar noget om, hvad Følgen vil blive, hvis den der omtalte Læge kommer til et Resultat, som ikke behager ham. Der staar kun, at han skal foretage en Prøvelse, men jeg ser ikke, hvad Følgen vil blive, hvis han finder noget at udsætte. Saaledes som Bestemmelsen nu er affattet, synes den mig farlig. Det vil være en vanskelig Ting med en saadan Læge, der skal undersøge alle de Helbredsattester, der ligge i de forskellige Anstalter, hvori der, hvis Anstalten ikke er ganske ny, selvfølgelig har uddannet sig en Praksis med Hensyn til, hvad man skønner at kunne gaa ind paa, et Skøn med Hensyn til de Liv, man kan tage med osv. Det vil derfor være noget betænkeligt at bringe disse Læger i Kollision med hinanden. Det vil ogsaa let blive Tilfældet, hvis man ikke er heldig med Valget af den tilsynsførende Læge, at Selskabet for at undgaa en saadan Kollision, afviser Folk, som det ellers ikke vilde være nogen Betænkelighed ved at optage i Forsikringen. Derved vil man kunne gøre hele Forsikringsvæsenet — i ethvert Tilfælde disse Mennesker, og der er mange af dem — meget betydelig Skade. Jeg ved ikke, om denne Bestemmelse maa betragtes som saavæsentlig, at den bør fastholdes. — I § 11 omhandles den aarlige Opgørelsesmaade, og der foreskrives meget bestemte og faste Regler for,

hvorledes denne Opgørelse skal finde Sted. Det er dog maaske noget betænkeligt at fastslaa ved Lov, hvilke Principper, der skulle lægges til Grund for Opgørelsesmaaden, thi netop hele Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade man bedst opgør et Forsikringsselskabs Aktiver og Passiver, er et Spørgsmaal, som Forsikringsvidenskaben allerivrigst beskæftiger sig med, og det vil derfor være betænkeligt at fastslaa, at dette skal finde Sted netop paa denne Maade, og at ikke nogen anden Maade kan anvendes, selv om Videnskaben kommer til det Resultat, at man kunde gøre det meget bedre, sikrere og i ethvert Tilfælde fuldt saa fyldestgørende paa en anden Maade. I det tyske Lovforslag af 1898 er der gjort nogle Bemærkninger netop derom, og der staar udtalt, at ved Beregning af Præmier og Præmiereserven er forskellige Metoder tilladelige, at eftersom Foreningens Forsikringskombinatorer vekselvise fortjener den ene eller den anden Beregningsmaade Fortrinnet, og at det netop er Forsikringsvidenskabens Sag at give Oplysninger om, hvilken Fremgangsmaade, der bør foretrækkes, samt at anvise ny og bedre Metoder. Det er vist overhovedet paa dette Omraade hensigtsmæssigt ikke at binde sig for stærkt, men at lade en vis Frihed til Bevægelighed tilbage.

Jeg skal endnu kun gøre den Bemærkning, at jeg er den højtærede Indenrigsminister inderlig taknemmelig for Bestemmelsen i § 28, første Stykke, som gaar ud paa, at de Summer, som forsikres i danske Livsforsikringsselskaber, skulle være fritagne for Arrest, Beslag eller Eksekution af nogen Art. En saadan Bestemmelse som denne gælder nemlig for Tiden kun for Statsanstalten, saaledes at alle, som have forsikret sig i denne, nyde det Fortrin og den Fordel, som er forbunden dermed. Efter min Opfattelse er det netop et Punkt af den allerstørste Vigtighed til Fremme af Livsforsikringen og dens Udbredelse i Landet, at man sørger for at holde Folk til Livsforsikring derved, at man siger: I kunne være ganske rolige, det, som I agte at forsikre eders Ægtefælle og Børn for, hvis I dø først, og de Livrenter, I købe, alt dette skal komme jer og ikke eders Kreditorer til gode.